Miejskie tężnie pod sanitarną lupą

2026-05-25

Już nie trzeba „jeździć do wód”, ponieważ tężnie solankowe tworzone dla wspierania zdrowia, coraz częściej są budowane w przestrzeni miejskiej. Budowane są jednak jako obiekty rekreacyjne, nie zdrowotne, dlatego radni zainteresowali się ich bezpieczeństwem sanitarnym. Rezolucję w sprawie miejskich i osiedlowych tężni solankowych radni podjęli podczas sesji 13 maja.

Tężnie coraz bliżej użytkowników

W Polsce rośnie liczba miejskich i osiedlowych tężni solankowych. Są to z założenia konstrukcje lecznicze, które sprawdzają się m.in. przy nadciśnieniu tętniczym, przewlekłych chorobach układu oddechowego, nieżycie nosa czy stanach po leczeniu ostrych infekcji dróg oddechowych. Tężnie solankowe działają poprzez rozprzestrzenianie aerozolu bogatego w cenne mikroelementy, takie jak jod, brom, wapń, magnez, potas, żelazo i sód. Właśnie z powodu tych prozdrowotnych właściwości obiekty te budowane są często w ramach budżetów obywatelskich lub z dofinansowaniem samorządów.

Badania miejskich tężni

Jednak miejskie tężnie solankowe są traktowane w lokalnych budżetach jako obiekty rekreacyjne, nie zdrowotne. Czy zatem zawsze bezpiecznie pełnią swoją funkcję „uzdrowiska w centrum miasta”? Sprawą zajęli się krakowscy radni. W badaniach przeprowadzonych w miejskich tężniach solankowych, prof. dr hab. Katarzynę Wolny-Koładka mikrobiolog z Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie wykazała, że mogą one nieść zagrożenie dla korzystających z nich osób. Stwierdzono, że solanka krążąca we wszystkich trzech tężniach jest skażona mikrobiologicznie, w tym regularnie wykrywane w niej są bakterie chorobotwórcze i potencjalnie chorobotwórcze dla człowieka., tj. Escherichia coli, Enterococcus faecalis oraz Clostridium perfringens. Mgiełka solankowa wytwarzana przez tężnie, która ma być źródłem zdrowia, jest siedliskiem alergennych grzybów i promieniowców, a jak pokazały zeszłoroczne analizy także bakterii kałowych E. coli (tężnia przy Zalewie Nowohuckim i Zalewie Bagry). W opinii naukowców ta sytuacja jest niebezpieczna z epidemiologicznego punktu widzenia.

Rezolucja do władz centralnych

Referująca projekt rezolucji podczas sesji radna Agnieszka Paderewska podkreśliła, że temat, który dotyczy miejskich i osiedlowych tężni solankowych wymaga natychmiastowej reakcji. Badania przeprowadzone przez prof. dr hab. Katarzynę Wolny-Koładkę wykazały możliwość zagrożenia dla zdrowia użytkowników, a to według referującej definiuje sprawę jako pilną. Rada Miasta Krakowa podczas sesji 13 maja głosami wszystkich radnych podjęła rezolucję według projektu klubu radnych „Prawo i Sprawiedliwość”, w której zwraca się z apelem do Prezesa Rady Ministrów, Ministra Zdrowia i Głównego Inspektora Sanitarnego o jak najszybsze opracowanie ujednoliconych norm, wytycznych i rekomendacji Głównego Inspektoratu Sanitarnego dotyczących budowy, eksploatacji i kontroli miejskich tężni solankowych dla ich zarządców w całej Polsce. Radni uzasadnili swoje stanowisko

wskazaniem, że dotychczasowe przepisy, traktujące miejskie tężnie solankowe jako obiekty rekreacyjne, nie zdrowotne, stworzyły poważną lukę prawną w zakresie ich nadzoru sanitarnego. Podjęta rezolucja ma na celu wezwanie odpowiedzialnych instytucji do potraktowania opracowania norm czystości dla miejskich tężni jako działania priorytetowego.